

32005R1645

L 266/1

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

11.10.2005

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1645/2005 AL CONSILIULUI
din 6 octombrie 2006**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2603/2000 de instituire a unui drept compensatoriu definitiv la importurile de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare, *inter alia*, din India

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulament de bază”), în special articolul 20,

având în vedere propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURĂ ANTERIOARĂ

- (1) Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 ⁽²⁾, a instituit un drept compensatoriu definitiv la importurile de anumite tipuri de polietilenă tereftalată („PET”) cu un coeficient de vâscozitate egal sau mai mare de 78 mililitri pe gram, în conformitate cu DIN 53728 (Deutsche Industrienorm), declarate de obicei la codul NC 3907 60 20 și originare, *inter alia*, din India („produs în cauză”). Măsurile se prezentau sub forma unui drept specific cuprins între 0 și 41,30 EUR pe tonă pentru fiecare dintre exportatorii indieni care au cooperat, celorlalți exportatori indieni aplicându-li-se un drept specific de 41,30 EUR pe tonă.

B. PROCEDURĂ ACTUALĂ

1. CERERE DE REEXAMINARE

- (2) Ca urmare a instituirii măsurilor definitive, Comisia a primit o cerere de inițiere a unei reexaminări accelerate a Regulamentului (CE) nr. 2603/2000 al Consiliului, în conformitate cu articolul 20 din regulamentul de bază, din partea unui producător indian al produsului în cauză, South Asian Petrochem Limited (denumit în continuare

„solicitant”). Solicitantul a susținut că nu este asociat cu nici un alt exportator al produsului în cauză. De asemenea, a afirmat că nu a exportat produsul în cauză spre Comunitate în perioada anchetei inițiale (1 octombrie 1998-30 septembrie 1999), dar că a început să îl exporte după această perioadă.

2. INIȚIEREA UNEI REEXAMINĂRI ACCELERATE

- (3) Comisia a examinat elementele de probă prezentate de solicitant și a considerat că sunt suficiente pentru a justifica inițierea unei reexaminări, în conformitate cu dispozițiile articolului 20 din regulamentul de bază. După ce a consultat comitetul consultativ și a oferit industriei comunitare în cauză posibilitatea de a prezenta observații, Comisia a inițiat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, o reexaminare accelerată a Regulamentului (CE) nr. 2603/2000.

3. PRODUS ÎN CAUZĂ

- (4) Produsul vizat de prezenta reexaminare este identic cu cel reglementat de Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 al Consiliului (a se vedea considerentul 1).

4. PERIOADA ANCHETEI

- (5) Ancheta privind subvențiile s-a desfășurat în perioada 1 octombrie 2003-30 septembrie 2004 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare”).

5. PĂRȚI ÎN CAUZĂ

- (6) Comisia a informat în mod oficial solicitantul și autoritățile publice indiene cu privire la inițierea anchetei. De asemenea, a oferit altor părți interesate posibilitatea de a-și face cunoscut punctul de vedere în scris și de a solicita să fie audiate. Cu toate acestea, nu a primit nici o cerere în acest sens și nici un comentariu.
- (7) Comisia a trimis un chestionar solicitantului, din partea căruia a primit un răspuns complet în termenul prevăzut. Comisia a cercetat și a verificat toate informațiile considerate necesare și a procedat la verificări în localurile solicitantului din Calcutta și din Haldia.

⁽¹⁾ JO L 288, 21.10.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului (JO L 77, 13.3.2004, p. 12).

⁽²⁾ JO L 301, 30.11.2000, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 822/2004 al Consiliului (JO L 127, 29.4.2004, p. 3).

⁽³⁾ JO C 8, 12.1.2005, p. 2.

C. DOMENIUL DE APLICARE A REEXAMINĂRII

- (8) Comisia a examinat aceleași sisteme de subvenții ca cele analizate în decursul anchetei inițiale. De asemenea, a cercetat dacă solicitantul a recurs la alte sisteme de subvenție sau dacă a beneficiat de subvenții specifice legate de produsul în cauză.

D. REZULTATE ALE ANCHETEI

1. STATUT DE NOU EXPORTATOR

- (9) Solicitantul a fost în măsură să demonstreze în mod satisfăcător că nu are nici o legătură, directă sau indirectă, cu producătorii-exportatori care fac obiectul măsurilor compensatorii în vigoare pentru produsul în cauză.
- (10) Ancheta a confirmat faptul că solicitantul nu a exportat produsul în cauză spre Comunitate în perioada anchetei inițiale (1 octombrie 1998-30 septembrie 1999), dar că a început să îl exporte după această perioadă. De altfel, solicitantul nu a făcut obiectul unei examinări individuale în timpul anchetei inițiale, din alte motive decât refuzul de a coopera cu Comisia.
- (11) În consecință, se confirmă faptul că solicitantul trebuie considerat un nou exportator. Prin urmare, în conformitate cu articolul 20 din regulamentul de bază, trebuie să i se aplice o rată individuală a dreptului compensatoriu.

2. SUBVENȚII

- (12) Pe baza răspunsurilor solicitantului la chestionarul Comisiei și a informațiilor colectate într-un stadiu ulterior în decursul anchetei, s-au studiat următoarele sisteme:
- sistemul de credite pentru drepturi de import;
 - sistemul de credite de export;
 - unități axate pe export/zonă economică specială;
 - sistemul drepturilor preferențiale la importul de bunuri de capital;
 - sistemul de scutire de impozitul pe profit;
 - sistemul de stimulente din statul Bengalul Occidental.

2.1. SISTEME EXAMINATE ÎNINIȚIAL ȘI UTILIZATE DE SOCIETATE

2.1.1. *Unități axate pe export/zonă economică specială (Export Oriented Units Scheme — „EOUS”/Special Economic Zones Scheme — „SEZS”)*

(a) Temei juridic

- (13) Aceste sisteme se bazează pe Legea din 1992 privind dezvoltarea și reglementarea comerțului exterior (Legea

nr. 22 din 1992), intrată în vigoare la 7 august 1992 (denumită în continuare „Legea privind comerțul exterior”). Această lege autorizează autoritățile publice indiene să publice declarații privind politica comercială, denumită anterior „politică de import și de export” și redenumită „politică de comerț exterior” de la 1 septembrie 2004. În ceea ce privește cazul de față, perioada anchetei de reexaminare este reglementată de politica de comerț exterior 2004-2009, care include politica de import și de export 2002-2007. De asemenea, autoritățile publice indiene definesc procedurile aplicabile politicii de comerț exterior în „Manualul de proceduri (volumul 1)” ⁽¹⁾.

- (14) Detaliile privind aceste sisteme sunt cuprinse în capitolele 6 (EOUS) și 7 (SEZS), din Documentul privind politica de comerț exterior și, respectiv, din Manualul de proceduri (volumul 1).

(b) **Eligibilitate**

- (15) Cu excepția simplelor societăților comerciale, toate societățile care, în principiu, se angajează să exporte întreaga lor producție de bunuri sau de servicii pot fi create în cadrul unuia dintre aceste sisteme. Cu toate acestea, spre deosebire de întreprinderile de servicii și de întreprinderile agricole, întreprinderile industriale trebuie să atingă un prag minim de investiții în capital fix (10 milioane de rupii indiene) pentru a putea fi eligibile pentru statutul de unități axate pe export.

(c) **Punere practică în aplicare**

- (16) Sistemul zonelor economice speciale a urmat sistemului zonelor libere industriale de export. Zonele economice speciale sunt enclave delimitate, scutite de drepturi vamale și considerate, în cadrul politicii de comerț exterior, teritorii străine în sensul operațiunilor comerciale, al drepturilor și al impozitelor. Autoritățile indiene au aprobat crearea a 35 de zone economice speciale.
- (17) Criteriile geografice aplicabile unităților axate pe export sunt mai flexibile, acest tip de unitate putând fi situat oriunde în India. Acest sistem completează sistemul zonelor economice speciale.
- (18) Cererile depuse pentru a beneficia de aceste sisteme trebuie să conțină informațiile referitoare, printre altele, la previziunile de producție, la valoarea estimată a exporturilor, la necesitățile de import și la necesitățile de inputuri naționale pentru următorii cinci ani. În cazul în care cererea lor este acceptată de autorități, societățile sunt informate cu privire la obligațiile care decurg din această acceptare, care este valabilă pentru o perioadă de cinci ani și se poate reînnoi de mai multe ori.

⁽¹⁾ Declarația Ministerului Comerțului și al Industriei al Guvernului Indiei nr. 1/2002-07, 31.3.2002.

- (19) Politica de comerț exterior impune unităților axate pe export și unităților situate în zone economice speciale obligația esențială de a realiza câștiguri nete din diferența de curs valutar, și anume, pentru o anumită perioadă de referință (cinci ani), valoarea totală a exporturilor trebuie să fie mai mare decât valoarea totală a mărfurilor importate.
- (20) Unitățile axate pe export și unitățile situate în zone economice speciale se bucură de următoarele avantaje:
- (i) scutire de drepturi de import pentru toate tipurile de produse (în special pentru bunurile de capital, materiile prime și consumabilele) necesare la fabricare, producție, transformare sau utilizate în cadrul acestor procese;
 - (ii) scutire de accize pentru mărfurile achiziționate pe piața internă;
 - (iii) rambursarea impozitului pe vânzări, achitat la mărfurile achiziționate pe piața internă;
 - (iv) „drawback al drepturilor pe baza ratelor aplicabile tuturor industriilor” pentru achiziționarea de păcură de la companiile petroliere naționale;
 - (v) posibilitatea de a vinde o parte din producție pe piața internă, în schimbul plății drepturilor aplicabile produsului finit, ca excepție de la obligația de a exporta întreaga producție;
 - (vi) scutirea, pe o perioadă de 10 ani de la data începerii activității, până în 2010, de la impozitul datorat în mod normal pe profitul realizat din vânzările la export, în temeiul secțiunii 10A sau 10B din Legea privind impozitul pe profit;
 - (vii) posibilitatea participării străine de 100 %.
- (21) Deși avantajele conferite de cele două sisteme sunt comparabile în linii mari, există câteva diferențe. Astfel, de exemplu, numai unitățile axate pe export pot obține o reducere de 50 % din drepturile datorate pentru vânzările interne, în timp ce în zonele economice speciale trebuie achitate toate aceste drepturi. Unitățile axate pe export pot vinde la această rată redusă pe piața internă până la jumătate din cifra lor de afaceri.
- (22) Unitățile care își desfășoară activitatea sub aceste sisteme sunt unități sub control vamal, care se află sub supravegherea funcționarilor vamali, în conformitate cu secțiunea 65 din Legea vamală.
- (23) Ele au obligația legală de a ține contabilitatea, într-un format specific, a tuturor importurilor, a consumului și a utilizării tuturor materiilor prime importate, precum și a exporturilor realizate. Aceste documente trebuie prezentate periodic, ori de câte ori se consideră necesar, autorităților competente (rapoarte de activitate trimestriale și anuale).
- (24) Cu toate acestea, „în nici un moment (o unitate axată pe export sau o unitate situată într-o zonă economică specială) nu va fi obligată să coreleze fiecare import cu exporturile sale, transferurile către alte unități, vânzările pe piața internă sau stocurile” [punctele 6.11.2 și 7.13.2 din Manualul de proceduri (volumul I)].
- (25) Vânzările interne se expediază și se înregistrează în conformitate cu un sistem de autocertificare, fără o declarație prealabilă a tranzacțiilor specifice. Procesul de expediere a exporturilor unei unități axate pe export este supervizat de un funcționar vamal responsabil cu accizele, aflat în permanență în această unitate. Societatea este obligată să îi ramburseze salariul autorităților publice indiene.
- (26) Punctul 7.29 din Manualul de proceduri (volumul I) prevede că „toate activitățile desfășurate într-o zonă economică specială de către unitățile situate în respectiva zonă economică specială, inclusiv exportul și reimportul de mărfuri, vor face, cu excepția cazului în care se prevede altfel, obiectul unei proceduri de autocertificare”. Autoritățile vamale nu procedează, prin urmare, la nici un control de rutină al exporturilor realizate de unitățile situate în zonele economice speciale.
- (27) În cazul de față, solicitantul a recurs la sistemul unităților axate pe export. Întrucât nu s-a utilizat sistemul zonelor economice speciale, nu este necesar să se stabilească dacă poate sau nu să facă obiectul unor măsuri compensatorii. Solicitantul a recurs la sistemul unităților axate pe export pentru a importa materii prime și bunuri de capital cu scutire de drepturi, pentru a-și procura mărfuri cu scutire de accize pe piața internă, pentru a obține rambursarea impozitului pe vânzări și o remitere a drepturilor la păcură, precum și pentru a vinde o parte din producția sa pe piața internă. Prin urmare, a beneficiat de toate avantajele descrise la considerentul 20 punctele (i)-(v). Solicitantul nu a beneficiat de avantajele care decurg din dispozițiile privind scutirea de impozit, aplicabile unităților axate pe export (a se vedea considerentul 53).

(d) Concluzii privind sistemul unităților axate pe export

- (28) Scutirea de cele două tipuri de drepturi de import (denumite „drept vamal de bază” și „drept vamal suplimentar”) și rambursarea impozitului pe vânzări de care beneficiază unitățile axate pe export constituie contribuții financiare ale autorităților publice indiene, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Autoritățile publice renunță la venituri care ar fi exigibile în absența sistemului, conferind astfel un avantaj în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece neachitarea drepturilor datorate în mod normal și rambursarea impozitului pe vânzări le permite să economisească lichidități.

- (29) În schimb, scutirea de accize și de echivalentul său vamal (denumit „drept vamal suplimentar”) nu implică renunțarea la venituri exigibile în mod normal. În cazul în care ar fi achitate, accizele și dreptul vamal suplimentar ar fi creditate în vederea achitării unor drepturi viitoare („mecanismul CENVAT”). Prin urmare, aceste drepturi nu sunt definitive. Prin intermediul creditelor CENVAT, se aplică un drept definitiv numai valorii adăugate, nu și inputurilor.
- (30) Astfel, numai scutirea de dreptul vamal de bază și de dreptul vamal suplimentar special, rambursarea impozitului pe vânzări și remiterea drepturilor pentru păcură constituie subvenții în sensul articolului 2 din regulamentul de bază. Ele sunt subordonate în drept rezultatelor la export și, prin urmare, sunt considerate specifice și fac obiectul măsurilor compensatorii în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază. Obiectivul de export stabilit la punctul 6.1 din Documentul privind politica de comerț exterior pentru unitățile axate pe export este o condiție *sine qua non* a obținerii avantajelor.
- (31) De asemenea, aceste subvenții nu pot fi considerate sisteme drawback autorizate sau sisteme drawback pentru inputurile de înlocuire, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Ele nu respectă normele stricte menționate la anexa I literele (h) și (i), la anexa II (definiție și norme privind sistemele drawback) și de anexa III (definiție și norme privind sistemele drawback pentru inputurile de înlocuire) din regulamentul de bază.
- (32) Faptul că servesc la achiziționarea de bunuri de capital este deja suficient pentru ca rambursarea impozitului pe vânzări și scutirea de drepturile de import să nu fie conforme cu normele aplicabile sistemelor drawback autorizate, deoarece aceste bunuri nu se consumă în procesul de producție, astfel cum prevede anexa I litera (h) (rambursarea impozitului pe vânzări) și litera (i) (remiterea drepturilor de import).
- (33) De asemenea, s-a dovedit că, în ceea ce privește celelalte avantaje care decurg din sistem, autoritățile publice indiene nu aplicau nici un sistem și nici o procedură eficace care să permită verificarea inputurilor achiziționate cu scutire de drepturi vamale și/sau de impozit pe vânzări care s-au consumat în procesul de producție a bunului exportat și în ce cantități [anexa II punctul II alineatul (4) din regulamentul de bază și, pentru sistemele drawback pentru inputurile de înlocuire, anexa III punctul II alineatul (2) din regulamentul de bază].
- (34) Unitățile axate pe export sunt autorizate să vândă o parte importantă din producția proprie, corespunzătoare unui procent de 50 % din cifra de afaceri anuală, pe piața internă. Prin urmare, nu există nici o obligație legală de a exporta toate produsele obținute. De asemenea, ținând seama de procedura de autocertificare, aceste tranzacții interne nu fac obiectul nici unui control sau al nici unei supravegheri de către un funcționar. Localurile sub control vamal ale unităților axate pe export nu sunt supuse, cel puțin parțial, unui control fizic de către autoritățile indiene. În acest caz, pentru ca sistemul de verificare să poată fi considerat conform cu un sistem drawback autorizat, celelalte elemente de verificare, în special controlul legăturii dintre inputurile cu scutire de drepturi și produsele de export obținute, sunt cu atât mai importante.
- (35) În ceea ce privește celelalte măsuri de verificare în vigoare, trebuie amintit că, astfel cum s-a indicat deja la considerentul 24, unitățile axate pe export nu sunt în nici un moment obligate, din punct de vedere juridic, să coreleze fiecare import cu produsul obținut corespunzător. Cu toate acestea, numai un control de acest tip ar furniza autorităților indiene suficiente informații privind destinația finală a inputurilor pentru a putea verifica dacă scutirile de drepturi, rambursarea impozitului pe vânzări și remiterea drepturilor la păcură nu depășesc drepturile și impozitele corespunzătoare inputurilor utilizate la fabricarea produselor destinate exportului. Declarațiile fiscale lunare stabilite în conformitate cu un sistem de autocertificare pentru vânzările interne, care sunt examinate periodic de autoritățile indiene, nu sunt suficiente. Sistemele interne din cadrul întreprinderilor, care nu sunt supuse nici unei obligații legale stabilite de politica de comerț exterior, precum sistemele fișelor de control al loturilor, nu sunt nici ele suficiente pentru a înlocui acest element indispensabil ce reprezintă un veritabil sistem de verificare. De asemenea, sistemele de verificare trebuie concepute și aplicate de autoritățile publice. Ele nu ar trebui lăsate la discreția conducătorilor întreprinderilor în cauză și nu ar trebui să se bazeze pe sisteme informatice instituite de acestea. Prin urmare, s-a dovedit că, având în vedere faptul că politica de comerț exterior nu impune în mod explicit unităților axate pe export să păstreze o înregistrare a legăturii dintre inputuri și produsul obținut, autoritățile publice indiene nu aplică nici un mecanism de control eficace care să le permită să stabilească ce inputuri se consumă la fabricarea produselor exportate și în ce cantități.
- (36) De asemenea, autoritățile publice indiene nu au procedat la o nouă examinare pe baza inputurilor efective în cauză, cum ar fi trebuit să facă în mod normal în absența unui sistem de verificare eficace [anexa II punctul II alineatul (5) și anexa III punctul II alineatul (3) din regulamentul de bază] și nu au dovedit că nu a avut loc o remitere excesivă.

- (37) După ce a luat cunoștință de informațiile comunicate, solicitantul a susținut că, în cazul de față, Comisia nu a utilizat aceeași metodă, în sensul articolului 22 alineatul (4) din regulamentul de bază, ca metoda aplicată în ancheta inițială pentru a evalua unitățile axate pe export. Trebuie remarcat faptul că, în decursul anchetei inițiale, exportatorii au furnizat elemente de probă care demonstrează că nu a avut loc o remitere excesivă, ceea ce explică faptul că scutirea de drepturi la achizițiile de materii prime în cadrul sistemului EOUS nu a făcut obiectul nici unei măsuri compensatorii.
- (38) Cu toate acestea, solicitantul nu a furnizat asemenea elemente de probă în cazul de față. În acest context, trebuie remarcat, de asemenea, faptul că a vândut produsul în cauză și pe piața internă, adică în producția destinată exportului nu s-au utilizat în mod necesar toate inputurile achiziționate cu scutire de drepturi. De asemenea, în special faptul că, în temeiul legii indiene, unitățile axate pe export nu sunt obligate să coreleze fiecare import cu produsul obținut corespunzător constituie o împrejurare care nu a fost stabilită în cursul anchetei inițiale. În consecință, în cazul de față, sistemul a fost examinat în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) din regulamentul de bază, prevăzându-se că trebuie luate în considerare noile împrejurări. Prin urmare, se confirmă prezenta concluzie, în conformitate cu care unitățile axate pe export nu constituie un sistem drawback autorizat sau un sistem drawback pentru inputurile de înlocuire.
- (e) Calculul valorii subvenției**
- (39) În consecință, în absența unui sistem drawback autorizat sau a unui sistem drawback pentru inputurile de înlocuire, avantajul care poate face obiectul unor măsuri compensatorii corespunde remiterii valorii totale a drepturilor de import (dreptul vamal de bază și dreptul vamal suplimentar special) exigibile în mod normal, precum și rambursării impozitului pe vânzări în perioada anchetei de reexaminare.
- (40) După ce a luat cunoștință de informațiile comunicate, solicitantul a susținut că valoarea subvenției, inclusiv ajustările dobânzii pentru subvențiile nerecurente, ar trebui calculată numai pe baza celor șapte luni ale perioadei anchetei de reexaminare în decursul căreia s-au efectuat operațiuni comerciale. Alternativ, solicitantul a cerut să se ia în considerare numai o perioadă de 10 luni, inclusiv perioada de producție de probă.
- (41) În conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează în ceea ce privește avantajul conferit beneficiarului, astfel cum a fost constatat și stabilit pentru perioada anchetei. În temeiul aceleiași dispoziții și în conformitate cu practica normală a CE, s-a ales o perioadă de 12 luni ca perioadă de anchetă de reexaminare, iar concluziile s-au bazat pe această perioadă. Nici o dispoziție a regulamentului de bază nu prevede că trebuie exclusă etapa de demarare a activității unei societăți. Prin urmare, cererea solicitantului a fost respinsă.
- (i) Scutirea de drepturi de import (dreptul vamal de bază și dreptul vamal suplimentar special) și rambursarea impozitului pe vânzări – materii prime
- (42) Valoarea subvenției acordate solicitantului s-a calculat pe baza drepturilor de import nepercepute (dreptul vamal de bază și dreptul vamal suplimentar special) la inputurile importate, a impozitului pe vânzări și a remiterii de drepturi la păcură care poate face obiectul unei rambursări, toate acestea în perioada anchetei de reexaminare. Costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din valoarea calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, pentru a obține valoarea subvenției (numărător). În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost repartizată pe cifra de afaceri realizată la export (numitor), deoarece subvenția este subordonată rezultatelor la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate. Marja de subvenție astfel obținută este de 12,6 %.
- (43) În acest context, solicitantul a susținut că numai partea din valoarea subvenției care corespunde direct produsului în cauză ar trebui utilizată ca numărător. Solicitantul produce o cantitate mică de PET cu un coeficient de vâscozitate mai mic decât cel al produsului în cauză și al produsului intermediar (granule din PET amorfe), care nu se încadrează în sfera produsului ce face obiectul prezentei anchete. El a propus ca valoarea subvenției să se stabilească pe baza proporției cifrei de afaceri pentru produsul în cauză din cifra de afaceri totală.
- (44) Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că diferitele inputuri nu pot fi corelate în sine cu produsul în cauză, cu un tip de PET cu o vâscozitate mai mică sau cu un produs intermediar, în măsura în care aceleași inputuri se pot utiliza pentru producția tuturor acestor tipuri de produs. De asemenea, astfel cum se indică la considerentele 32-38, nu

exista nici un sistem corespunzător de verificare a destinației finale a inputurilor. În acest caz și în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, numărătorul și numitorul au fost stabiliți pe baza întregii game de produse a solicitantului, pentru a repartiza valoarea subvenției atribuibile produsului în cauză. Solicitantul nu a furnizat elemente de probă care să arate că o altă metodă ar conduce la rezultate mai precise. Trebuie remarcat în special faptul că, chiar și în cazul în care s-ar accepta cererea solicitantului, numitorul ar fi redus *pro rata*, fapt care ar conduce la un rezultat global identic.

(ii) Scutirea de drepturi de import (dreptul vamal de bază și dreptul vamal suplimentar special) – bunuri de capital

(45) Spre deosebire de materiile prime, bunurile de capital nu sunt încorporate fizic în produsele finite. În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, avantajul conferit societății care face obiectul anchetei s-a calculat pe baza valorii drepturilor vamale neachitate pentru bunurile de capital importate, repartizată pe o perioadă care corespunde perioadei normale de amortizare a acestor bunuri de capital în sectorul produsului în cauză (adică 18,465 ani), fapt care conduce la o rată de amortizare rotunjită de 5,42 %. Valoarea astfel calculată, care este atribuită perioadei anchetei de reexaminare, a fost ajustată prin adăugarea dobânzii corespunzătoare acestei perioade de anchetă, astfel încât să se stabilească valoarea totală a avantajului acordat beneficiarului prin sistem. Valoarea dobânzii adăugate s-a bazat pe rata dobânzii comerciale în vigoare în India în perioada anchetei de reexaminare. Costurile suportate în mod necesar pentru a beneficia de subvenție au fost deduse din valoarea calculată, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, pentru a obține valoarea subvenției (numărător). În conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, această valoare a subvenției a fost repartizată pe cifra de afaceri realizată la export în perioada anchetei de reexaminare (numitor), deoarece subvenția este subordonată rezultatelor la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate. Marja de subvenție astfel obținută este de 0,9 %.

(46) După ce a luat cunoștință de informațiile comunicate, solicitantul a susținut că trebuia utilizată durata de amortizare specifică societății sale, adică 18,93 ani, și nu 18,465 ani, corespunzătoare mediei combinate cu durata de amortizare stabilită inițial. De asemenea, a afirmat că propria sa durată de amortizare reflectă standardul actual al industriei în India.

(47) Cu toate acestea, astfel cum se arată anterior, articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede o durată de amortizare normală, adică medie, în industrie, și nu o durată specifică unei societăți. De asemenea, solicitantul nu a dovedit că durata de amortizare normală în industria în cauză a crescut în general. Acest argument a fost, prin urmare, respins.

(48) În final, solicitantul a considerat că rata de amortizare nu ar fi trebuit să fie rotunjită pentru calculul valorii subvenției.

(49) Cu toate acestea, trebuie remarcat că acest aspect nu are nici un impact asupra rezultatului global, astfel încât această remarcă nu este relevantă.

(50) Prin urmare, rata subvenției totale în cadrul sistemului EOUS este de 13,5 % pentru solicitant.

2.2. SISTEME EXAMINATE ÎN CADRUL PROCEDURII ÎNȚIALE, DAR NEUTILIZATE DE SOCIETATE

2.2.1. Sistem de credite pentru drepturi de import (Duty Entitlement Passbook Scheme – „DEPB”)

(51) Solicitantul nu a beneficiat de avantaje în temeiul acestui sistem.

2.2.2. Sistemul drepturilor preferențiale la importul de bunuri de capital (Export Promotion Capital Goods Scheme – „EPCGS”)

(52) S-a stabilit că solicitantul nu a importat bunuri de capital în cadrul sistemului EPCGS și că, prin urmare, nu a beneficiat de acest sistem.

2.2.3. Sistemul de scutire de impozitul pe profit

(53) S-a stabilit că, în absența unor profituri impozabile, solicitantul nu a beneficiat, în perioada anchetei de reexaminare, de scutirea de impozitul pe profit în temeiul secțiunii 10B din Legea privind impozitul pe profit din 1961.

2.3. ALTE SISTEME UTILIZATE DE SOCIETATE ÎN LEGĂTURĂ CU PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI CONSIDERATE CA FĂCÂND OBIECTUL UNOR MĂSURI COMPENSATORII

2.3.1. **Sistemul creditelor de export (Export Credit Scheme – „ECS”)**

(a) **Temei juridic**

(54) Sistemul creditelor de export se bazează pe secțiunile 21 și 35A din Legea din 1949 privind reglementarea bancară, care autorizează Reserve Bank of India (denumită în continuare „RBI”) să dea instrucțiuni băncilor comerciale în ceea ce privește creditele de export.

(55) Detaliile acestui sistem sunt prevăzute în circulara de bază IECD nr. 35/04.02.02/2004-05 (credite de export în valută) și în circulara de bază IECD nr. 27/04.02.02/2004-05 (credite de export în rupii) ale RBI, adresate tuturor băncilor comerciale indiene.

(b) **Eligibilitate**

(56) Acest sistem este deschis producătorilor-exportatori, precum și negociatorilor-exportatori.

(c) **Punere practică în aplicare**

(57) În cadrul acestui sistem, RBI fixează plafoane pentru ratele dobânzii aplicabile creditelor de export în rupii și în valută, pe care băncile comerciale trebuie să le respecte „pentru ca exportatorii să poată avea acces la credit cu dobânzi competitive pe plan internațional”. Sistemul este alcătuit din două subsisteme, și anume creditele de export înainte de expediere („packing credit”), care acoperă creditele acordate unui exportator pentru a finanța achiziționarea, procesarea, producția, ambalarea și/sau expedierea mărfurilor înainte de export și creditele de export după expediere, care acoperă creditele pentru fondul de rulment acordate pentru a finanța creanțele comerciale la export. De asemenea, RBI impune băncilor să rezerve un anumit quantum din creditul lor net pentru finanțarea exporturilor.

(58) Din aceste circulare de bază ale RBI reiese faptul că exportatorii pot obține credite de export, cu rate ale dobânzii preferențiale în comparație cu ratele dobânzii aplicate creditelor comerciale obișnuite („creditele de casă”) care sunt stabilite numai de condițiile pieței. În această privință,

circulara de bază privind creditele de export în rupii precizează că „ratele dobânzii plafon aplicabile creditelor acordate exportatorilor, în conformitate cu prezenta circulară, sunt mai mici decât ratele maxime ale dobânzii aplicate în mod normal celorlalți împrumutători și sunt, prin urmare, avantajoase în acest sens”.

(59) În temeiul circularilor de bază ale RBI, solicitantul a beneficiat de credite de export la rate ale dobânzii preferențiale în comparație cu ratele dobânzii aplicate creditelor de casă.

(d) **Concluzii privind sistemul de credite de export**

(60) În primul rând, ratele preferențiale ale dobânzii stabilite prin circularele de bază ale RBI, menționate la considerentul 55 pentru creditele acordate în cadrul sistemului pot determina scăderea cheltuielilor cu dobânzile ale solicitantului, în comparație cu cheltuielile de credit stabilite numai de condițiile pieței, conferindu-i astfel un avantaj în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. În al doilea rând, deși creditele preferențiale în temeiul acestui sistem sunt acordate de bănci comerciale, avantajul trebuie considerat o contribuție financiară a autorităților publice în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul (iv) din regulamentul de bază. Trebuie observat în acest sens că nici articolul 2 alineatul (1) punctul (iv) din regulamentul de bază, nici Acordul OMC privind subvențiile și măsurile compensatorii nu prevăd o taxare a fondurilor publice, de exemplu, rambursarea băncilor comerciale de către autoritățile publice indiene, pentru a stabili existența unei subvenții. În acest sens, este suficient ca autoritățile publice să ordone exercitarea de funcții din tipurile enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele (i), (ii) și (iii) din regulamentul de bază. RBI este un organism public și se încadrează, prin urmare, în definiția „autorităților publice” enunțată la articolul 1 alineatul (3) din regulamentul de bază. Aceasta este 100 % publică, urmărește obiective care țin de politica statului, de exemplu, politica monetară, iar conducerea sa este numită de autoritățile publice. Aceasta dă ordine organismelor private în sensul că băncile comerciale sunt obligate să respecte anumite condiții, *inter alia*: (i) plafoanele ratelor dobânzilor, stabilite prin circularele de bază ale RBI pentru creditele de export, și (ii) obligația impusă de RBI de a rezerva un anumit quantum din creditul lor net pentru finanțarea exporturilor. Aceste ordine obligă băncile comerciale să exercite funcțiile enumerate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază, și anume să acorde împrumuturi care corespund unor finanțări preferențiale ale exporturilor. Acest transfer direct de fonduri sub formă de împrumuturi condiționate revine în mod normal autorităților publice, iar practica nu diferă în mod real de practica normală a autorităților publice [articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază]. De asemenea, această subvenție se consideră specifică și făcând obiectul unor măsuri compensatorii, deoarece ratele preferențiale ale dobânzii sunt aplicabile numai finanțării operațiunilor de export. Din acest motiv, ea este de asemenea subordonată rezultatelor la export [articolul 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază].

(e) Calculul valorii subvenției

- (61) Valoarea subvenției s-a calculat pe baza diferenței dintre valoarea dobânzilor acumulate pentru creditele de export utilizate în perioada anchetei de reexaminare și valoarea care ar fi fost datorată la rata creditelor comerciale obișnuite utilizate de solicitant. Această valoare a subvenției (numărător) s-a repartizat pe cifra de afaceri totală realizată la export în perioada anchetei de reexaminare (numitor), în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, deoarece subvenția este subordonată rezultatelor la export și nu s-a acordat în raport cu cantitățile fabricate, produse, exportate sau transportate. Rata subvenției astfel obținute în cadrul sistemului ECS este de 0,4 %.

2.3.2. Sistemul de stimulente din statul Bengalul Occidental (West Bengal Incentive Scheme — „WBIS”)

- (62) Descrierea detaliată a sistemului WBIS este prevăzută în notificarea nr. 588-CI/H din 22 iunie 1999 („WBIS 1999”) a Ministerului Industriei și Comerțului din statul Bengalul Occidental, care a fost înlocuită ultima dată de notificarea nr. 134-CI/O/Incentive/17/03/I din 24 martie 2004 („WBIS 2004”). Ancheta a stabilit faptul că avantajul de care a beneficiat solicitantul a fost neglijabil, ceea ce explică faptul că sistemul WBIS nu a fost analizat în profunzime.

3. VALOAREA TOTALĂ A SUBVENȚIILOR CARE FAC OBIECTUL UNOR MĂSURI COMPENSATORII

- (63) Ținând seama de concluziile definitive privind sistemele menționate anterior, rata subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii pentru solicitant se prezintă după cum urmează:

	ECS	EOUS	Total
South Asian Petrochem Limited	0,4 %	13,5 %	13,9 %

E. MODIFICAREA MĂSURILOR CARE FAC OBIECTUL UNEI REEXAMINĂRI

- (64) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, valoarea dreptului compensatoriu trebuie să fie mai mică decât valoarea totală a subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare. În ancheta inițială, s-a stabilit un nivel global de eliminare a prejudiciului de 44,3 %, care este mai ridicat decât valoarea subvenției stabilită pentru solicitant.
- (65) Pe baza concluziilor stabilite în cursul anchetei de reexaminare, se consideră că importurilor în Comunitate din produsul în cauză fabricat și exportat de solicitant

trebuie să li se aplice o rată o dreptului compensatoriu corespunzătoare ratei individuale a subvențiilor stabilite pentru fiecare societate, și anume 13,9 %. În măsura în care dreptul instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 se prezenta sub forma unei valori specifice pe tonă, rata dreptului menționat anterior, aplicabilă solicitantului, a fost convertită, de asemenea, într-o valoare specifică de 106,50 EUR/tonă.

- (66) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 trebuie modificat în consecință.

F. ANGAJAMENT

- (67) Solicitantul a oferit un angajament de prețuri pentru exporturile sale din produsul în cauză având ca destinație Comunitatea, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.

- (68) După examinarea ofertei, Comisia a considerat acest

angajament acceptabil, deoarece trebuie să elimine efectele prejudiciabile ale subvențiilor. De asemenea, rapoartele detaliate și periodice pe care solicitantul se angajează să le furnizeze Comisiei vor permite un control eficace. La aceasta se adaugă faptul că, având în vedere natura produselor și configurația vânzărilor solicitantului, Comisia consideră că riscul de eludare este limitat.

- (69) Pentru a asigura respectarea și un control eficace al angajamentului, în momentul cererii de punere în liberă circulație în conformitate cu angajamentul, scutirea de drept este condiționată de prezentarea autorităților competente din statul membru în cauză a unei facturi comerciale valabile, emisă de solicitant și care să conțină informațiile prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 2603/2000. În cazul în care această factură nu este prezentată sau în cazul în care nu corespunde produsului prezentat administrației vamale, se va percepe dreptul compensatoriu aplicabil, pentru a se garanta aplicarea efectivă a angajamentului.

- (70) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentului, se va putea institui un drept compensatoriu în conformitate cu articolul 13 alineatele (9) și (10) din regulamentul de bază.

G. NOTIFICAREA ȘI DURATA APLICĂRII MĂSURILOR

- (71) Solicitantul și autoritățile publice indiene au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat propunerea unei modificări a Regulamentului (CE) nr. 2603/2000 și au avut posibilitatea de a formula observații. Numai solicitantul a formulat observații care s-au referit în special la sistemul EOUS și care sunt abordate în concluziile de la punctul 2.1.1 litera (d),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

(b) la articolul 2 alineatul (3) se inserează următoarele dispoziții în tabel:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 alineatul (3) se inserează următoarele dispoziții în tabel, după producătorii indieni:

Societate	Țară	Cod suplimentar TARIC
„South Asian Petrochem Limited	India	A585”

Țară	Societate	Drept definitiv (EUR/tonă)	Cod adițional TARIC
„India	South Asian Petrochem Limited	106,5	A585”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 6 octombrie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

A. DARLING